

Εκοιμήθη εν Κυρίω η Αργυρώ Κοντογεώργη, η αφανής ηρώίδα της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στην Αλβανία

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Με βαθύτατη θλίψη ανακοινώθηκε από την Εκκλησία της Αλβανίας η εις Κύριον εκδημία της σεβαστής Αργυρώς Κοντογεώργη σήμερα, 5 Αυγούστου 2025, παραμονή της εορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στις 9:20 το πρωί.

Η αδελφή Αργυρώ υπήρξε πιστή **συνεργάτιδα του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας κυρού Αναστασίου** στο ιεραποστολικό του έργο στην Αφρική και την Αλβανία. Εξέπνευσε σε βαθύ γήρας 103 ετών περιβαλλόμενη

από προσφιλή της πρόσωπα.

Η εξόδιος ακολουθία, της οποίας θα προεξάρχει ο Μακαριώτατος **Αρχιεπίσκοπος** Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Ιωάννης, θα τελεσθεί την Πέμπτη 7 Αυγούστου ώρα 12:00 στον Ιερό Ναό της Νέας Μονής Αγίου Βλασίου και η ταφή στην παρακείμενη σκήτη των Μυροφόρων σύμφωνα με την επιθυμία της.

Αιωνία της η μνήμη!

Αργυρώ Κοντογεώργη: Η αφανής ηρώιδα της Ορθόδοξης Ιεραποστολής

Η Αργυρώ Κοντογεώργη γεννήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1922 στην Τήνο, τρίτο παιδί μιας πενταμελούς οικογένειας με τρεις αδελφές και δύο αγόρια. Γαλουχήθηκε με βαθιά πίστη από την ανάδοχο και θεία της Άννα. Φοίτησε στην Καθολική Σχολή της Τήνου, όπου διακρίθηκε για την οξύνοιά της. Η απώλεια της μητέρας της στα 15 της χρόνια ενίσχυσε την πνευματική της αναζήτηση. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, υπηρέτησε ως εθελόντρια βοηθώντας τους τραυματίες του τορπιλισμένου πλοίου «Έλλη» και αργότερα διετέλεσε διερμηνέας με τους Ιταλούς κατακτητές, επιδεικνύοντας θάρρος και πατριωτισμό.

Μετά τον πόλεμο εργάστηκε για 19 χρόνια στην Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά η φλόγα της για την Εξωτερική Ιεραποστολή την οδήγησε στα 37 της να εγκαταλείψει τη σίγουρη θέση της, όταν άκουσε το ιεραποστολικό κήρυγμα του λαϊκού τότε θεολόγου Αναστασίου Γιαννουλάτου.

Η Αργυρώ Κοντογεώργη υπήρξε ο πιο στενός και πολύτιμος συνεργάτης του ιεραποστόλου Αρχιμανδρίτη Αναστασίου Γιαννουλάτου από την πρώτη στιγμή της ιεραποστολικής του δράσης. Η συμβολή της στην ανάπτυξη της Ορθόδοξης Εξωτερικής Ιεραποστολής στην Ανατολική Αφρική υπήρξε καθοριστική και πολυεπίπεδη. Οργάνωσε με μεθοδικότητα το αρχείο και τη γραμματεία του ιεραποστολικού κέντρου στην Αθήνα, δακτυλογράφούσε ακούραστα κείμενα, μελέτες και αλληλογραφία, συμμετείχε ενεργά στη σύνταξη και επιμέλεια του περιοδικού «Πάντα τα Έθνη» και βοηθούσε στη μετάφραση ξενόγλωσσων κειμένων.

Η ικανότητά της να οργανώνει, να ταξινομεί και να διαχειρίζεται τεράστιο όγκο πληροφοριών και εγγράφων ήταν αξεπέραστη. Παράλληλα, συνέβαλε ουσιαστικά στην οργάνωση των αποστολών στην Αφρική, διατηρώντας επαφή με τους ιεραποστόλους και φροντίζοντας για τις ανάγκες τους. Η αφοσίωση και η εργατικότητα της έγιναν θρυλικές μεταξύ όσων τη γνώρισαν.

Όταν το 1991 ο Επίσκοπος Ανδρούσης Αναστάσιος εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Τιράνων

και πάσης Αλβανίας, η Αργυρώ Κοντογεώργη τον ακολούθησε από την πρώτη στιγμή στη νέα του αποστολή και έμεινε σταθερά κοντά του σε όλες τις δυσκολίες. Σε ηλικία σχεδόν 70 ετών, δεν δίστασε να έρθει στην κατεστραμμένη από τον αθεϊσμό Αλβανία, για να συνεχίσει τη διακονία της.

Φοίτησε στο Πανεπιστήμιο Τιράνων για να μάθει την αλβανική γλώσσα και επιδόθηκε στην υποδειγματική οργάνωση από το μηδέν της Γραμματείας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Η προσφορά της στη γραμματειακή στήριξη και τη λειτουργία του γραφείου του Αρχιεπισκόπου ήταν σημαντική. Για περισσότερες από τρεις δεκαετίες στην Αλβανία, εργάστηκε αθόρυβα και ακούραστα, συμβάλλοντας καθοριστικά από την πλευρά της στην ανασυγκρότηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας.

Η Αργυρώ Κοντογεώργη υπήρξε πολύ περισσότερα από μια απλή γραμματέας. Ήταν η «μνήμη» του Αρχιεπισκόπου, η αποτελεσματική συνεργός του στις ποικίλες πρωτοβουλίες, η αφοσιωμένη μέχρι τέλους συνεργάτιδά του. Διάκονος της Εκκλησίας του Χριστού, με αυταπάρνηση, ασκητική ζωή και ταπεινότητα. Η μνήμη της θα παραμείνει ζωντανή στις καρδιές όλων όσων είχαν την ευλογία να τη γνωρίσουν και να συνεργαστούν μαζί της.

«Μακάριοι οί νεκροί οί έν Κυρίω άποθνήσκοντες άπ' άρτι...ίνα άναπαύσωνται έκ τών κόπων αύτών· τά γάρ έργα αύτών άκολουθεϊ μετ' αύτών» (Άποκ. ιδ' 13).